

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda

Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul *Pitel Anatolie* în numele inculpatului Mitioglo Ivan, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Mitioglo Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar din or.
xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 19.12.2018 – 27.05.2019;

instanța de apel: 17.02.2020 – 10.11.2021;

instanța de recurs: 02.03.2022 – 08.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 mai 2019, *Mitioglo Ivan* a fost recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal și condamnat cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală - **3** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen - **2** ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune - **3** ani.

S-a încasat din contul lui *Mitioglo Ivan* în beneficiul părții vătămate, *Chiriac Eugenia*, prejudiciul moral în sumă de **100 000** lei.

S-a încasat din contul lui *Mitioglo Ivan* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei, în sumă de **1 440** lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că *Mitioglo Ivan* a săvârșit încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care duce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății în următoarele circumstanțe: La 10.08.2018, aproximativ ora 04:30 min. cet. Mitioglo Ivan, a.n. 1985, aflându-se la volanul autovehiculului tractor de model „xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx și semiremorca de model ”x” cu numărul de înmatriculare xxxxx, se deplasa pe traseul M3 din direcția loc. Răzeni, r-nul Ialoveni, spre mun. Chișinău. În timpul deplasării conducătorul auto, Mitioglo Ivan, nu a manifestat prudență sporită la trafic, n-a ținut

permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalităților de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 a Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede că: 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, la fel a ignorat prevederile pct. 34 lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) care prevede că: în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească, la fel, a ignorat prevederile pct. 47 alin. (2) lit.a) RCR, care indică că: Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: pentru camioane la care masa maximă autorizată depășește 3500 kg, precum și autoturisme și camioane cu masa maximă autorizată ce nu depășește 3500 care tractează o remorcă, este de 70km/h; pct. 10 alin.(l) lit.b) al RCR care stipulează, că Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, și art. 22 din Legea nr. 131 din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care în alin.(4) stipulează că; participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluiditatea și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic în apropiere de intrarea în loc. Trăisteni, s-a ciocnit cu automobilul de model "xxxxx" cu numerele de înmatriculare xxxxx, care staționa pe banda I a traseului M3, în aceeași direcție.

În rezultatul impactului, cet. Chiriac Eugenia, care se afla pe locul conducătorului automobilului "XXXX" cu numerele de înmatriculare TMU potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2332 din 05.11.2018, i-au fost cauzate: traumă cranio - cerebrală manifestată prin contuzie cerebrală gravă, hemoragie subarahnoidiană, edem cerebral traumatic; traumă vertebro medulară închisă manifestată prin contuzia regiunii cervicale a maduvei spinării, protruzie de disc C6 - C7; traumă toracică manifestată prin fractura claviculei meae medii pe dreapta, volet costal pe dreapta III, IV, V, fractura coastelor II, pe dreapta, fractura corpului vertebral Th , contuzie pulmonară bilaterală, hemipareza pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului *Mitioglo Ivan* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, după indicii calificativi – *"adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății"*.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apeluri de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, *Rusu Olesea*, de către avocatul *Barbacar Anatolie* în numele părții vătămate Chiriac Eugenia și de către avocatul *Pavalatii Alexandru* în numele inculpatului Mitioglo Ivan.

3.1. În apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, *Rusu Olesea*, s-a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima

instanță, prin care, în conformitate cu art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului, acuzare a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului Mitioglo Ivan pentru comiterea infracțiunii incriminate, este prea blândă. Mai mult, acuzarea a considerat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, contravine prevederilor art. 2 alin. (2), art. 75 alin. (1) Cod penal. Astfel, prima instanță, prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, a diminuat acel factor de prevenire a comiterii unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpatul Mitioglo Ivan. Or, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectare condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

3.2. În apelul declarat de către avocatul *Barbacar Anatolie* în numele părții vătămate Chiriac Eugenia s-a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal și să fie admisă integral acțiunea civilă depusă.

În motivarea apelului, s-a invocat că inculpatul Mitioglo Ivan a avut un comportament neglijent vis-a-vis de acțiunile sale, a refuzat de a-i compensa benevol cheltuielile pentru tratament, a recuperării prejudiciului cauzat în urma acțiunilor infracționale. Partea vătămată Chiriac Eugenia pînă în prezent se deplasează cu dificultate, a pregătit setul de acte pentru a-i fi acordat grad de invaliditate, i-au fost cauzate majore suferințe psihice, prejudiciul moral fiind estimat la suma de 600 000 lei.

3.3. În apelul declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Mitioglo Ivan s-a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, Mitioglo Ivan să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În susținerea solicitărilor sale, apărarea a menționat că inculpatul nu are antecedente penale, la evidența medicului narcolog/psihiatru nu se află, a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, iar careva circumstanțe agravante în privința sa, nu au fost reținute.

La fel, a indicat că inculpatul intenționează să recupereze prejudiciul cauzat, însă la moment nu a fost posibil din motiv că discuțiile se duceau cu fiul părții vătămate care dorea doar banii pe automobil.

În continuare a enunțat că inculpatul Mitioglo Ivan este angajat în calitate de șofer de camion, permisul de conducere este unica sursă de existență, are doi copii minori la întreținere, soția este în concediu de maternitate, circumstanțe care la părerea apărării sunt de drept excepționale și permit aplicarea art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului de Apel al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Mitioglo Ivan; au fost admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, Rusu Olesea, și de către avocatul Barbacar Anatolie în numele părții vătămate Chiriac Eugenia; casată parțial sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 mai 2019, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Lui Mitioglo Ivan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal i s-a stabilit o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de

dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest, sentința a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a reținut indubitabil vina inculpatului Mitioglo Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal.

În continuare, cu privire la solicitarea avocatului Pavalatii Alexandru de a-i aplica inculpatului Mitioglo Ivan prevederile art. 79 Cod penal, instanța de apel a enunțat că, la caz, aceste prevederi legale sunt inaplicabile, din motiv că careva circumstanțe atenuante excepționale nu au fost constatate, iar argumentele invocate în apel, îi permit inculpatului Mitioglo Ivan de a duce un mod de viață decent și de a-și câștiga existența și prin alte genuri de muncă ce nu necesită permis de conducere.

Cât privește numirea tipului și măsurii de pedeapsă stabilită inculpatului Mitioglo Ivan, instanța de apel a reiterat că prima instanță nu a aplicat corespunzător prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, considerent din care apelul acuzatorului de stat și al avocatului în numele părții vătămate, urmează a fi admis în această parte.

Așadar, ținând cont de prevederile Legii nominalizate, de recunoașterea vinovăției de către inculpat, de judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, precum și de faptul că Mitioglo Ivan a avut un comportament indiferent după comiterea infracțiunii, nu a acordat nici un ajutor material părții vătămate Chiriac Eugenia, instanța de apel a reținut că prima instanță neîntemeiat și nejustificat a considerat rezonabil de aplicat în privința lui Mitioglo Ivan prevederile art. 90 Cod penal, și anume, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 ani.

Referitor la solicitarea avocatului Barbacar Anatolie în numele părții vătămate Chiriac Eugenia, privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 600 000 lei, instanța de apel a reținut că din cererea de apel rezultă doar faptul că părții vătămate Chiriac Eugenia i-a fost cauzat un prejudiciu moral, însă, careva probe certe și pertinente care ar permite instanței evaluarea/stabilirea sumei exacte a despăgubirilor, nu au fost prezentate. Astfel, instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe de admitere parțială a solicitării părții vătămate privind recuperarea prejudiciului moral, cu dispunerea încasării de la inculpatul Mitioglo Ivan în beneficiul lui Chiriac Eugenia a prejudiciului moral rezultat în urma săvârșirii infracțiunii în sumă de 100 000 lei, care reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit de către ultima.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul *Pitel Anatolie* în numele inculpatului Mitioglo Ivan, prin care, invocându-se temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Întru fundamentarea solicitărilor înaintate, apărarea a menționat că instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, a ignorat faptul că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a colaborat activ cu organul de urmărire penală întru elucidarea tuturor circumstanțelor, a manifestat căință activă, precum și că lipsesc circumstanțele agravante.

Cât privește argumentul instanței de apel precum că inculpatul a avut un comportament indiferent după comiterea infracțiunii și nu a acordat nici un ajutor material părții vătămate, recurentul a indicat că inculpatul a încercat de nenumărate ori să-i restituie părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei, însă ultima nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, mai mult, partea vătămată pretindea la suma de 600 000 lei în calitate de prejudiciu moral.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Subsidiar, prevederile art. art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că apărarea a indicat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.* Însă, în esență, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul critică decizia instanței de apel privitor la excluderea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, din considerentul că concluzia instanței de apel, în această parte, este greșită, întrucât în speță sunt prezente circumstanțe care denotă raționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare.

Analizând soluția instanței de apel în raport cu argumentele recursului declarat și circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de

apel la stabilirea modului de executare a pedepsei aplicate inculpatului Mitiglo Ivan, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În acest sens, instanța de recurs ordinar remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Subsecvent, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În acest sens, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul

infrațiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Așa fiind, instanța de recurs ordinar conchide că deși instanța de apel întemeiat a stabilit că inculpatului Mitioglo Ivan urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, reținând în acest sens că fapta prejudiciabilă face parte din infrațiunile în domeniul transportului, care la momentul actual prezintă un pericol sporit în Republica Moldova, deoarece un număr major de accidente rutiere se comit ca urmare a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Totuși, ținând cont de circumstanțele în care a fost săvârșită infrațiunea, precum și de personalitatea inculpatului care a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, are la întreținere doi copii minori, s-a căit de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai (f. d. 88, Vol. I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a comis o infrațiune pentru prima dată, prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatul a manifestat suficientă responsabilitate și regret, conștientizând asupra celor săvârșite.

Întru fundamentarea expunerilor sale, instanța de recurs remarcă, că potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal infrațiunea comisă de inculpat prevăzută la art. 264 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria celor grave, săvârșită din imprudență, fapt ce permite aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în speță.

Concomitent, Colegiul penal lărgit reiterează că potrivit materialelor cauzei penale, prin cererea din 26 mai 2022 (f. d. 120, Vol. II), înaintată de către avocatul Pitel Anatolie în numele inculpatului Mitioglo Ivan s-a solicitat anexarea la propria cerere de recurs din 13 ianuarie 2022 a copiei tranzacției de împăcare din 25 mai 2022 încheiate între inculpatul Mitioglo Ivan și partea vătămată, Chiriac Eugenia (f. d. 121, Vol. II). Potrivit tranzacției de împăcare vizate, în scopul soluționării laturii civile pe cale amiabilă de stingere a obligațiilor pecuniare, s-a convenit ca inculpatul Mitioglo Ivan să-i achite părții vătămate, Chiriac Eugenia, în cinci tranșe a câte 30 000 lei, în total, suma de 150 000 lei. În rezultatul semnării prezentei tranzacții, partea vătămată sau reprezentantul acesteia s-a obligat să retragă recursul declarat la Curtea Supremă de Justiție împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021. Or, prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 iunie 2022 a fost încetată procedura de judecare a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele părții vătămate Chiriac Eugenia (f.d. 124-127, Vol. II).

În contextul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit concluzionează că odată cu încheierea tranzacției de împăcare din 25 mai 2022 între inculpatul Mitioglo Ivan și partea vătămată, Chiriac Eugenia, ce a avut drept urmare retragerea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele părții vătămate Chiriac Eugenia, ultima nu mai are careva pretenții materiale față de inculpat, fapt ce favorizează aplicarea, la caz, a prevederilor art. 90 Cod penal.

În viziunea instanței de recurs ordinar, conglomeratul împrejurărilor evidențiate permit a concluziona că în speță este rațional de a stabili inculpatului o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată

a executării pedepsei pe un termen de probă, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi, fiind cert că scopul legii penale poate fi realizat și fără executarea reală a pedepsei închisorii.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiul la care se referă recurentul, este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină necesitatea admiterii recursului, casarea deciziei instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită inculpatului Mitioglo Ivan, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani. În rest, dispozițiile hotărârii contestate, urmând a fi menținute.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul *Pitel Anatolie* în numele inculpatului Mitioglo Ivan.

Se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Mitioglo Ivan xxxxx**, în latura penală, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Mitioglo Ivan xxxxx se consideră condamnat în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de **3 (trei)** ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de **3 (trei)** ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui *Mitioglo Ivan xxxxx*, pentru o perioadă de probațiune de **3 (trei)** ani.

Mitioglo Ivan xxxxx urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena